

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΤΑΠ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΑΠΡΙΛΗ 10:00 π.μ.

στο ξενοδοχείο Athens Ledra (Λ. Συγγρού 115)

Να μοιραστούμε μια νέα ελπίδα της ανατροπής

και όχι την ήττα του συμβιβασμού και της υποταγής

Στην εποχή του μνημονίου

Μετά από 6 χρόνια μνημόνια, βιώνουμε τη δραματική επιδεινωση των όρων ζωής της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Σύμφωνα με τη φετινή έκθεση του ινστιτούτου εργασίας της ΓΣΕΕ (ΙΝΕ – ΓΣΕΕ) το ποσοστό της πραγματικής ανεργίας βρίσκεται στο 27,5%, ενώ το 48% των νοικοκυριών της χώρας ζούνε κάτω από το όριο φτώχειας του 2008. Οι μισθωτοί έχουνε χάσει το 25% της αγοραστικής τους δύναμης, 1 στους 2 εργαζόμενους αμείβεται με κάτω από 800 ευρώ, ενώ 2 στους 3 με κάτω από 1000 ευρώ.

Οι τραπεζοϋπάλληλοι είχανε το δικό τους μερτικό στις απώλειες, με μειώσεις μισθών, άτυπη επιμήκυνση των ωραρίων και επιδεινωση των όρων εργασίας. Όσοι προέρχονται από την ΑΤΕ, απώλεσαν πάνω από το 1/3 του μισθού τους και κατέληξαν με ατομικές συμβάσεις, μισθούς παγωμένους επ' άπειρον και με αστερίσκους που προειδοποιούν: «οικειοθελής παροχή ελευθέρως ανακλητή».

«Τέλειωσαν τα άσχημα, έρχονται τα χειρότερα!»

Σήμερα βρισκόμαστε στην τελική ευθεία της συμφωνίας της κυβέρνησης με τους «θεσμούς» στην προσπάθεια επιβολής νέων σκληρών μέτρων. Βιώνουμε μια ακόμα «διαπραγμάτευση» για την υλοποίηση του 3ου μνημονίου.

Το ασφαλιστικό, το φορολογικό, τα «κόκκινα (και όχι μόνο) δάνεια», οι ιδιωτικοποιήσεις είναι αυτά που φαίνεται ότι έχουν ήδη προσυμφωνηθεί και είναι **εφιαλτικά**. Και όλα αυτά στον απόηχο της επαίσχυντης συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας για τους πρόσφυγες και μετανάστες που συνυπέγραψε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ αφού είχε αποδεχθεί την παρουσία του **NATO και της FRONTEX** στο Αιγαίο. Μιας συμφωνίας - μνημόνιο που μαζί με τους χιλιάδες πρόσφυγες που πνίγονται στα νερά του Αιγαίου, βουλιάζουν στις λάσπες της Ειδομένης και στοιβάζονται στα κατ' ευφημισμό «κέντρα φιλοξενίας», κηδεύει με κάθε επισημότητα και τα στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών.

Σήμερα δύο μήνες μετά την πετυχημένη απεργία στις 4 Φλεβάρη η ΓΣΕΕ **«κατέβασε ρολά»**. Η πρόσφατη ομόφωνη απόφαση για 48ωρη απεργία

εάν και εφόσον το νομοσχέδιο έρθει στην Βουλή

, δίνει πολύτιμο χρόνο στην κυβέρνηση να αντεπιτεθεί. Αποτελεί ένα ακόμα στιγμιότυπο ανοιχτής υπονόμευσης των εργατικών αγώνων.

Η

τακτική των συμβολικών κινήσεων και διαμαρτυριών

καλλιεργεί την ηττοπάθεια και την παραίτηση,

αντιμετωπίζει την εργατική τάξη ως θεατή των πολιτικών εξελίξεων και των κοινοβουλευτικών διαδικασιών αποπροσανατολισμού.

Δεν πρόκειται απλώς για **ντουφεκιές στον αέρα, αλλά για συνειδητή βαλβίδα εκτόνωσης της εργατικής και λαϊκής πάλης, αν δεν**

ί ένας

ναμικός σχεδιασμός οργάνωσης των εργαζομένων και αποφασιστικώ ν κινητοποιήσεων στην προοπτική αποτροπής της κατάθεσης του νομοσχεδίου

υιοθετηθε
δυ

Τα μνημόνια υπάρχουν στην καθημερινότητά μας

Τέσσερα χρόνια στην Πειραιώς και τρία από τις τελευταίες εκλογές του ΣΕΤΑΠ τίποτα δεν έχει αλλάξει και τίποτα δεν είναι όπως παλιά.

Η ασφυκτική κατάσταση στα καταστήματα και στις κεντρικές διευθύνσεις, συμπληρώνει τη γενικότερη επίθεση στα εργατικά δικαιώματα με τις μειώσεις μισθών, τη φοροεπιδρομή, τη μείωση του εισοδήματός μας, την κατεδάφιση του ασφαλιστικού συστήματος.

Η συνεχής παραβίαση του ωραρίου (με προσπάθεια κατοχύρωσης του αυθαίρετου 9:00 – τουλάχιστον 5:00, στις κεντρικές διευθύνσεις), οι απλήρωτες υπερωρίες, η πίεση για τους εξωπραγματικούς στόχους, η τρομοκρατία διευθυντών – προϊσταμένων – περιφερειακών, οι αναγκαστικές μετακινήσεις – αποσπάσεις (ακόμα και σε διοικητικές θέσεις εταιρειών του ομίλου, τα ατελείωτα σεμινάρια για τις πωλήσεις, η καταπάτηση των δικαιωμάτων των συναδελφισσών – μητέρων, η φίμωση της συνδικαλιστικής δράσης, η 3^η εθελούσια - απόλυση είναι το μνημόνιο που βιώνουμε στην Πειραιώς.

Το 2016 θα είναι μια ιδιαίτερα κρίσιμη και δυσκολότερη χρονιά για όσους παραμείνουμε

στην τράπεζα. Είναι χαρακτηριστική η θέση της διοίκησης ότι μετά την ανακεφαλαιοποίηση και το πλάνο αναδιάρθρωσης, οι στόχοι, και ο έλεγχος υλοποίησής τους πλέον τίθενται και παρακολουθούνται από τους «επενδυτές».

Κυρίαρχο πλέον στόχο αποτελεί η διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων και μάλιστα με επικίνδυνες λογικές αντιμετώπισης της πλειοψηφίας των εργαζόμενων - επαγγελματιών δανειοληπτών που συνοψίζεται στο «ή θα πληρώσουν αυτοί ή εσείς θα χάσετε τη δουλειά σας».

Εξίσου σημαντικός είναι ο στόχος μείωσης των λειτουργικών δαπανών. Σε αυτή την κατεύθυνση κλείνουν καταστήματα. Στο πρόγραμμα εθελουσίας «πριμοδοτούνται» οι συνάδελφοι που δουλεύουν στην περιφέρεια και μάλιστα με επιπλέον ποσοστό όσοι δουλεύουν σε καταστήματα που κλείνουν.

Επίσης η ΕΣΣΕ (μετά από παράταση για να ολοκληρωθεί η υπογραφή της κλαδικής) λήγει στις 30-06-2016 και κατά τη γνώμη μας θα κινηθεί σε αντιδραστικές κατευθύνσεις για μισθούς – σχέσεις εργασίας, (τα πρώτα δείγματα έρχονται από τη διαπραγμάτευση για ΕΣΣΕ στην τράπεζα Αττικής).

Τι αποτέλεσμα λοιπόν είχε στην καθημερινότητά μας

η αλλαγή των συσχετισμών στο ΣΕΤΑΠ στις τελευταίες εκλογές;

Είναι γεγονός ότι υπήρξε όλο αυτό το διάστημα στο προεδρείο και στην πλειοψηφία του ΔΣ μια αντίληψη στήριξης κάθε σπίθας αντίστασης, μια αντίληψη μακριά από παρασκηνιακές διαβουλεύσεις με τη διοίκηση και αντιπαράθεσης για όλα τα εργασιακά ζητήματα, μια αντίληψη μείωσης των υπερβολικών οικονομικών δαπανών για τους αποσπασμένους και τους εκλεγμένους.

Το κυριότερο όμως ήταν ότι δεν κινήθηκαν και δεν είχαν σαν κατεύθυνση τη δημιουργία προϋποθέσεων ώστε να υπάρξει αγωγή και κινητοποίηση των εργαζομένων για οποιαδήποτε διεκδίκηση.

Και αυτό κατά τη γνώμη μας οφείλεται στο γεγονός ότι ούτε η Συσπείρωση ούτε η ΕΣΑΚ έχουν γραμμή έμπρακτης σύγκρουσης και ανατροπής της πολιτικής κυβέρνησης – κεφαλαίου – ΕΕ. Ακολούθησαν το «αγωνιστικό» πρόγραμμα της ΓΣΕΕ και ΟΤΟΕ, χωρίς να βάζουν τη λογική κλιμάκωσης των αγώνων γιατί θεωρούν είτε ότι πρέπει να κινηθούμε σε «ρεαλιστικά» πλαίσια, είτε ότι δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις νίκης οπότε αρκεί μια διαμαρτυρία και συσπείρωση δυνάμεων.

Συσπείρωση και ΕΣΑΚ ακολούθησαν την πεπατημένη για τις ΓΣ – εκδρομές ψηφίζοντας μάλιστα επιπλέον μέρες διανυκτέρευσης.

Ιδιαίτερα η Συσπείρωση δεν κατάφερε και αυτό φάνηκε και στο συνέδριο της ΟΤΟΕ να πάρει σαφή θέση απέναντι στον κυβερνητικό συνδικαλισμό, συμπορεύτηκε με δυνάμεις που στις άλλες τράπεζες στηρίζουν ανοικτά την κυβέρνηση, δεν κατέβασαν πλαίσιο διεκδικήσεων και θέσεων και αποχώρησαν.

ΔΗΣΥΕ και ΔΑΚΕ όλο το προηγούμενο διάστημα κινήθηκαν ακολουθώντας την πεπατημένη των περασμένων θητειών τους. Σε κάθε διαδικασία κατηγορούσαν το προεδρείο για ανυπαρξία και αντιδημοκρατικές διαδικασίες. Με περίσσια υποκρισία (αφού στήριξαν το ΝΑΙ στο δημοψήφισμα σε ΓΣΕΕ ΟΤΟΕ και είναι υπέρ της παραμονής στην ΕΕ) καταγγέλλουν την κυβέρνηση για την εφαρμογή του μνημονίου λες και δεν ήταν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και το ΠΟΤΑΜΙ που μαζί το ψήφισαν.

Στην ΟΤΟΕ συμπορεύονται με τις δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού η ΔΗΣΥΕ με την πλειοψηφία του εργοδοτικού σωματίου ΣΕΤΠ. Η ΔΑΚΕ με τους εργοδοτικούς του Γκιάτη. Ψήφισαν την κλαδική σύμβαση, η οποία δεν καλύπτει ούτε στο ελάχιστο τις ανάγκες των εργαζόμενων, ενώ δεν διασφαλίζει τα εργασιακά μας δικαιώματα. Είναι μάλιστα προκλητικό να **πανηγυρίζουν**, τη στιγμή που δεν επιτεύχθηκε ούτε η σταδιακή ανάκτηση των μισθολογικών απωλειών των τελευταίων χρόνων, ούτε η προστασία της απασχόλησης που η ίδια η ΟΤΟΕ ζητούσε. **Ουσιαστικά αποδέχθηκαν όλο το μνημονιακό πλαίσιο των τελευταίων χρόνων** για μείωση μισθών και ελευθερία απολύσεων.

Δημαγωγούσαν επανειλημμένα για μετατάξεις στο δημόσιο, προσφυγές σε ευρωπαϊκά δικαστήρια. Έχουν δώσει όλες τους τις δυνάμεις για να «μοιράσουν» (δίνοντας τα

μεγαλύτερα ποσά σε συνταξιούχους που ήδη έχουν πάρει επικουρική και μάλιστα από ένα ταμείο στο οποίο δεν έχουν συνεισφέρει, και σε υψηλά αμειβόμενα στελέχη), ότι μπορούν από την παρουσία του ΕΛΕΜ. Δεν τους απασχολεί αν θα περάσει το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο αρκεί να μην περιλαμβάνει τα αποθεματικά του ΕΛΕΜ. Με απλά λόγια προτάσσουν τα ατομικά έναντι των συλλογικών συμφερόντων των εργαζομένων. Χαρακτηριστική η πρόταση της ΔΑΚΕ να μπλοκάρουν την κρατική ενίσχυση στην ΕΒΖ και τις πληρωμές στους τευτλοπαραγωγούς από ΑΤΕ υπό εκκαθάριση.

Τι έφταιξε λοιπόν, τι φτάνει που δεν μπορέσαμε το προηγούμενο διάστημα να αναδείξουμε γεγονότα – μάχες των εργαζομένων στην Πειραιώ ς;

Σημαντικό ρόλο παίζει κατά τη γνώμη μας η πολυδιάσπαση των εργαζομένων, το κυριότερο όμως είναι η κατεύθυνση και ο ρόλος του κάθε σωματείου.

Η σημερινή κατάσταση με τα 6 σωματεία, βολεύει μόνο την εργοδοσία. Με τη συνέχιση της σημερινής κατάστασης, ο ΣΕΤΑΠ θα καταλήξει να είναι ένα ακόμα σωματείο στο χώρο της Πειραιώ ς, που θα ασχολείται κυρίως με τα ειδικά ζητήματα των προερχόμενων από την ΑΤΕ.

Οι ευθύνες για τη σημερινή πολυδιάσπαση μοιράζονται σε όλους τους συλλόγους. Τη μεγαλύτερη έχει σίγουρα η ηγεσία του ΣΕΤΠ, που παίζοντας το παιχνίδι της εργοδοσίας και όντας πλέον ο αντιπροσωπευτικός σύλλογος στο χώρο δεν επιθυμεί καμία περαιτέρω ενοποίηση. Ευθύνες έχει και ο ΣΕΥΤΠΕ ο οποίος εστιάζει στο πώς με οποιονδήποτε τρόπο θα πάρει μέλη από τους άλλους συλλόγους χωρίς να ανταποκρίνεται στα καλέσματα επί της ουσίας συζήτησης με διάφορες προφάσεις. Ευθύνες έχει όμως και η ηγεσία του συλλόγου της πρώην ΕΤΒΑ, που δεν θέλει ενοποίηση για να μην μοιραστούν τις κατασκηνώσεις του συλλόγου με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, η ηγεσία του «Ενωτικού» (πρώην Μακεδονίας – Θράκης), που αυταπατάται ότι μπορεί ένας μικρός σύλλογος να προστατεύσει από μόνος του τα μέλη του και τη σύμβασή τους, αλλά και οι άλλοι σύλλογοι που δεν έχουν καταφέρει να συνεννοηθούν.

Ευθύνες έχει όμως και ο ΣΕΤΑΠ. Κι αυτό γιατί δεν έκανε ότι μπορούσε στην κατεύθυνση της ενοποίησης, με σημείο καμπής τη λανθασμένη απόφαση της συνέλευσης του 2014.

Τελικά, η απόφαση διορθώθηκε με πρόσφατη απόφαση του Δ.Σ., αφού όμως είχε χαθεί πολύτιμος χρόνος. Παρά την αλλαγή της λανθασμένης απόφασης της συνέλευσης του 2014, ο ΣΕΤΑΠ δεν επανήλθε με κάλεσμα και δεν κίνησε τη διαδικασία από τα κάτω με υπογραφές από τους συναδέλφους.

Δεν αγνοούμε ότι οι ενοποιήσεις σωματείων στον τραπεζικό χώρο, οδηγούν σε λιγότερες θέσεις αποσπασμένων συνδικαλιστών. Αν π.χ. ενοποιηθούν 2 σωματεία αυτό σημαίνει μία απόσπαση λιγότερη, αν ενοποιηθούν 3 σωματεία, θα έχουμε 2 λιγότερες αποσπάσεις κ.ο.κ. Αυτό ίσως εξηγεί την απροθυμία των διοικήσεων μικρών και μικροσκοπικών σωματείων να προχωρήσουν σε ενοποιήσεις. Ίσως όμως, εξηγεί και την απροθυμία των καρεκλοκένταυρων του ΣΕΤΑΠ, να κινηθούν σε αυτήν την κατεύθυνση. Η σύμπλευση ΔΗΣΥΕ-ΔΑΚΕ και ΕΣΑΚ στη συνέλευση για το καταστατικό, προκειμένου να μην φτάσει σε πανελλαδική ψηφοφορία η πρότασή μας για περιορισμό των πολύχρονων αποσπάσεων, είναι ενδεικτική.

Δεν θέλουμε άλλο ένα σωματείο,

αλλά ένα άλλο σωματείο ταξικό, σωματείο μαζικής συσπείρωσης και μαχητικής δράσης στα χέρια των εργαζομένων

Απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε, χρειαζόμαστε ένα ισχυρό σωματείο και ισχυρό είναι το σωματείο που τα μέλη του είναι ενεργά. Οι καταγγελίες στην επιθεώρηση εργασίας για τις παραβιάσεις της Τράπεζας είναι το ελάχιστο που μπορεί να γίνει - και από την

πλευρά μας κάναμε δεκάδες τέτοιες, για όσα καταστήματα ενημερωθήκαμε ότι παραβίαζαν το ωράριο ή άλλες πλευρές της εργατικής νομοθεσίας. Κυρίως, χρειαζόμαστε την ενεργή αντίσταση των συναδέλφων. Τα παραδείγματα όπου συνάδελφοι αντέδρασαν, δείχνουν ότι η αντίσταση φέρνει αποτέλεσμα. Χρειαζόμαστε ένα σωματείο που να βρίσκεται δίπλα στο συνάδελφο, σε κάθε περίπτωση.

Δεν χρειαζόμαστε ένα σωματείο – και γενικότερα ένα συνδικαλιστικό κίνημα – που κινείται στη λογική των εξαιρέσεων και διαπνέεται από συντεχνιακό πνεύμα. Τέτοιο σωματείο γνωρίσαμε την περίοδο πριν το 2013, με τις παρασκηνιακές συνομιλίες, τις συμφωνίες στους διαδρόμους, το μηχανισμό των ρουσφετιών που διασπούσε τους συναδέλφους και δρούσε διαλυτικά για το σύλλογο. Αυτό το σωματείο αποδείχτηκε πολύ λίγο στο να προασπίσει τα δικαιώματά μας.

Χρειαζόμαστε ένα σωματείο :

Που θα αποφασίζει και θα δρα με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων και όχι τα πρέπει της εργοδοσίας και τα εφικτά.

Που θα στηρίζεται στην αμεσοδημοκρατική λειτουργία στη βάση από τους ίδιους τους εργαζόμενους μακριά από λογικές ανάθεσης και εκπροσώπησης.

Που θα αγκαλιάζει όλους τους εργαζόμενους στην τράπεζα ανεξάρτητα από σχέση εργασίας.

Που θα μάχεται τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό και θα συντονίζεται με κάθε αγωνιστικό σωματείο

Που θα εκφράζει την αλληλεγγύη του σε κάθε εργαζόμενο, άνεργο, οικονομικό ή πολιτικό πρόσφυγα.

Δεν χρειαζόμαστε συνδικαλιστικές ηγεσίες, που αποτελούν το μακρύ χέρι των αφεντικών στις συνδικαλιστικές οργανώσεις,

Δεν χρειαζόμαστε σωματείο που θα υποτάσσεται στις ξεπουλημένες και προδοτικές για τα συμφέροντα των εργαζομένων ηγεσίες της ΟΤΟΕ και YES-ΕΕ. Τις ηγεσίες των πανάκριβων συνεδρίων σε χλιδάτα ξενοδοχεία μακριά από τους εργαζόμενους.

Κι αυτό, ιδιαίτερα σήμερα σε μια περίοδο που οι επιχειρησιακές συμβάσεις υπερισχύουν των κλαδικών και θα πρέπει να περιμένουμε επίθεση της εργοδοσίας που θα περάσει μέσα από τις επιχειρησιακές συμβάσεις σε κάθε τράπεζα, μετά την ολοκλήρωση των αλλαγών στα Δ.Σ. των τραπεζών τον Ιούνιο.

Έχει σημασία λοιπόν, ποιο είναι το αντιπροσωπευτικό σωματείο σε κάθε χώρο και ποια η κατεύθυνσή του. Και σήμερα, αντιπροσωπευτικό σωματείο στην τράπεζα είναι ο ΣΕΤΠ, στον οποίο κυριαρχούν δυνάμεις που είχαν και έχουν παραδώσει τους εργαζόμενους χειροπόδαρα δεμένους στην εργοδοσία, χωρίς ούτε τη στοιχειώδη αντίσταση. Είναι χαρακτηριστική η ΕΣΣΕ που υπέγραψαν, η στήριξη που προσφέρουν στην τράπεζα.

Σε αυτή την κατεύθυνση οι δυνάμεις και οι αγωνιστές που αγωνιούν για τη σημερινή κατάσταση τόσο στο ΣΕΤΑΠ όσο και συνολικότερα, **οφείλουν να δράσουν όχι μόνο για την αλλαγή των συσχετισμών αλλά για την ουσιαστική υπέρβαση των σημερινών εκφυλιστικών καταστάσεων που κυριαρχούν στο συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα**

Όλοι όσοι πραγματικά πιστεύουν ότι σημαία μας είναι οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, **οφείλουν να συμβάλλουν στην προσπάθεια της εργατικής αντίστασης με αποφασιστικούς, μαζικούς και ανατρεπτικούς αγώνες μέχρι τη νίκη.**

Σήμερα που μεγάλα τμήματα εργαζομένων αντιλαμβάνονται το ρόλο των «ΓΣΕΕ και ΣΙΑ», επείγει να εμφανιστεί δυναμικά, μια νέα αγωνιστική ταξική ενότητα. Για να δοθεί μια αδιάλλακτη **μάχη ενάντια στην πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ** και να ηττηθεί η κυβέρνηση και όλο το μαύρο μπλοκ ΝΔ – ΠΑΣΟΚ-ΠΟΤΑΜΙ – ΧΑ-ΛΕΒΕΝΤΗΣ.

Σαν Αγωνιστική Πρωτοβουλία, όλο το προηγούμενο διάστημα προσπαθήσαμε με τη δράση μας και τις πρωτοβουλίες μας να συμβάλλουμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Από την επόμενη μέρα των τελευταίων εκλογών καταθέσαμε πρόταση αγωνιστικής συγκρότησης του προεδρείου του ΣΕΤΑΠ. Συσπείρωση και ΕΣΑΚ απέρριψαν την πρότασή μας και αποδέχθηκαν την ψήφο ανοχής της ΔΗΣΥΕ δεσμευόμενες στο μοίρασμα των αποσπάσεων που ζήτησε.

Στο θέμα των οικονομικών του ΣΕΤΑΠ υποστηρίξαμε την άποψη ότι οι εκλεγμένοι και ιδιαίτερα οι αποσπασμένοι πρέπει να εναλλάσσονται ενάντια στη λογική των κατ' επάγγελμα συνδικαλιστών. Υποστηρίξαμε τη μείωση των οικονομικών δαπανών για τους εκλεγμένους – αποσπασμένους αντιλαμβανόμενοι το σωματείο σαν μια συλλογικότητα και όχι σαν επιχείρηση. Δεχθήκαμε λυσσαλέα επίθεση από ΔΗΣΥΕ – ΔΑΚΕ γιατί τους θίξαμε τα ιερά και όσια. Όμως η πρόταση για εναλλαγή δεν ψηφίστηκε τελικά ούτε από Συσπείρωση – ΕΣΑΚ .

Όταν την περίοδο του δημοψηφίσματος ζητήσαμε από το ΔΣ να τοποθετηθεί ξεκάθαρα ΔΗΣΥΕ – ΔΑΚΕ – ΕΣΑΚ προτίμησαν να μην παρθεί καμιά απόφαση.

Στην καταστατική συνέλευση ΔΗΣΥΕ – ΔΑΚΕ – ΕΣΑΚ ένωσαν τις δυνάμεις τους για να διαφυλάξουν τα ιερά και όσια του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (αποσπάσεις) αποφασίζοντας με 34 ψήφους να μην τεθούν σε πανελλαδική ψηφοφορία οι προτάσεις μας.

Σε κάθε ευκαιρία θέταμε το θέμα συντονισμού με τους υπόλοιπους εργαζόμενους στις τράπεζες και με κάθε σωματείο που βρισκόταν σε αγωνιστική δράση.

Τα ☐ συμφέροντα των εργαζόμενων μπροστά και πάνω από τα κέρδη και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Στη ΓΣ της 16/04/2016 ψηφίζουμε για τα πεπραγμένα και αποφασίζουμε για τη δράση του συλλόγου από δω και πέρα.

Καταψηφίζουμε τον απολογισμό γιατί θέλουμε ένα άλλο σωματείο που θα βάζει μπροστά τα εργατικά συμφέροντα, την αλληλεγγύη και το συντονισμό με τους υπόλοιπους εργαζόμενους και αυτό δε θα μένει μόνο στα λόγια αλλά θα αντικατοπτρίζεται σε όλες τις πλευρές δράσης και λειτουργίας του.

Προτείνουμε το παρακάτω πλαίσιο – πρόγραμμα δράσης □

Πρωτοβουλία του ΣΕΤΑΠ άμεσα για συντονισμό με όσα σωματεία εξαγγείλουν άμεσες αγωνιστικές κινητοποιήσεις για να μη φτάσει στη βουλή το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο. Συμμετέχουμε στη νέα συνέλευση αγώνα την Τρίτη 19/4 της Πρωτοβουλίας Πρωτοβάθμιων Σωματείων με σχεδιασμό που να περιλαμβάνει καταλήψεις κυβερνητικών κτηρίων και συλλαλητήριο 48ωρη απεργία 20-21 Απρίλη και κλιμάκωση με απεργία μάχης με παράλληλες δυναμικές ενέργειες, αν το νομοσχέδιο κατατεθεί.

Να ανοίξει το θέμα της επιχειρησιακής σύμβασης με στόχο αυξήσεις των μισθών, κατάργηση των αστερίσκων «οικειοθελής παροχή», οργανισμό, τήρηση ωραρίου, ρήτρα μη απολύσεων με απεύθυνση σε όλους τους εργαζόμενους

Πρωτοβουλία για ενοποίηση που να απευθύνεται σε όλους τους εργαζόμενους της Πειραιώς και ενοποίηση με όποιο σωματείο συμφωνήσει.

Παλεύουμε για :

Ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης – κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ. Κατάργηση **παλιών και νέων μνημονίων**, των δανειακών συμβάσεων και των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» του κεφαλαίου.

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι της ελαστικής εργασίας.

Να μην περάσουν τα βάρβαρα μέτρα του 3ου μνημονίου για το ασφαλιστικό. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων. Να επιστραφούν άμεσα όλα τα δις ευρώ που κλάπηκαν από τα ασφαλιστικά ταμεία. Σύνταξη στα 58 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες και με 30 χρόνια δουλειάς, χωρίς όριο ηλικίας. Αποκλειστικά δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Καταβολή των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας.

Δημοκρατία και ελεύθερος συνδικαλισμός στους χώρους δουλειάς, ενάντια στον εργοδοτικό δεσποτισμό και την απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου. Κατάργηση όλης της λεγόμενης «αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας» και των νόμων που καταργούν στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα. Να μην περάσουν τα σχέδια για την «αναμόρφωση» των συνδικάτων, την κατάργηση των απεργιών, κ.λπ. Να καταδικαστούν οι φασίστες δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.

Να σταματήσει η συμμετοχή της Ελλάδας στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Διεθνιστική αλληλεγγύη με όλους τους λαούς. Έξοδος από το ΝΑΤΟ. Άσυλο και στέγη, στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Κατάργηση του Δουβλίνου I και II, του Ευρωστρατού, της Frontex, και των δυνάμεων ταχείας επέμβασης. Δικαίωμα στο άσυλο. Να γκρεμιστεί ο φράκτης στον Έβρο. Κανένα στρατόπεδο συγκέντρωσης. Κατάλληλα δημόσια κτίρια και δομές για την αξιοπρεπή στέγαση, περίθαλψη, σίτιση και δημόσια μέσα για τη μετακίνηση των προσφύγων. Ελεύθερη διέλευση των προσφύγων και μεταναστών.

Σύγκρουση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, τον «μονόδρομο» της εκμετάλλευσης, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Παύση πληρωμών και διαγραφή του χρέους. Έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ. Στο δρόμο για μια κοινωνία με τους εργαζόμενους στο τιμόνι της οικονομίας και της εξουσίας, χωρίς φτώχεια, εκμετάλλευση, πολέμους και βαρβαρότητα.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ – ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

www.apeate.gr , Τηλ. 210/3644906, 6944/723483, 6972/416325